

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sundhed, Kunskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 21

1. November 1915

64. Aargang

Tale af **Eldste Charles A. Callis**,
holdt ved Føraarskonferencen i Salt Lake City i April 1915.

I Vagtenes Bog læse vi, at det mishager Herren, naar vi ikke ville erkjende, at han styrer alle Ting, og at hans Haand gribet ind i Verdensbegivenhedernes Gang. Vi leve paa en Tid, da Herren udfører Mirakler, men Menneskene forhørde deres Hjerter, og deres Ører ere tunghørige, saa at de ikke forstaa Guds Ord eller satte Betydningen af Begivenhederne, der foregaa. Jeg tror, at det var Herren, som paa mirakuløs Maade kom Washington og hans Armee til Hjælp, da han lod falde saa stærk en Taage mellem de to fjendtlige Hære, at Washingtons Hærstyrker paa et kritisk Tidspunkt undgik at blive bemerkede af Fjenden. Jeg tror dette lige saa vel, som jeg tror, at Herren paa mirakuløs Maade stillede en Skytøtte om Dagen og en Ildstøtte om Natten mellem Israeliterne, som flyede fra Egypten, og deres Forfølgere. Flere Hundrede Aar før Kristi Fødsel profeterede den store amerikanske Profet Nesi, at paa den Dag, da Esaias' Profetier angaaende Kristus skulle blive opfyldte, vilde Menneskene vide det med Sikkerthed. Og da Frelseren kom, sagde han: „Enhver, som vil gjøre Faderens Billie, han skal vide, om Lærdommen, jeg forkynder, er af Gud, eller jeg taler af mig selv.“ Esaias forudsagde Jesu Komme; han forudsagde hans Livsgjerning; og Peter, som havde adlydt Guds Billie, kunde, da Frelseren spurgte ham: „Hvem figer Du, at jeg er?“ give ham det ypperlige Svar: „Du er Kristus, den levende Guds Søn“. Hvilken Magt var det, som efter Kristi Himmelstift gav Peter og de øvrige

Apostler Kraft til at vidne om Kristus og hans Evangelium og til at besegle dette deres Vidnesbyrd med deres Blod, da de lede Matyrdøden? Det var Guds Magt. De vare inspirerede og styrkede ved den Hellig-aand, ved hvis Kraft, som Profeten Joseph Smith siger, Englene tale, hvorfør de tale Sandheden.

Vi maa erindre, at Esaias forudsagde Joseph Smiths Mission saa vel som Verdens Frelsers. Nefis Profeti om Frelseren blev ligesaa bog-stavelig opfyldt som Esaias' Profetier, thi han talte og skrev, som han blev inspireret og paavirket af den Helligaand. Paa samme Maade vare de tre Vidner, som bevidnede Mormons Bogs guddommelige Sandhed, inspirerede og oplyste af den Helligaand. De vidste, hvad de sagde, og bar deres Vidnesbyrd med Trostab til Dødens Stund; thi de havde Erefrygt for Gud; og saaledes opfylldtes paa vidunderlig Maade Profeten Nefis Forudsigelse angaaende disse Vidner. Idet de vare oplyste af den Helligaand, vidste de, at Mormons Bog blev oversat ved Guds Kraft, som blev skænket Joseph Smith af Herren. Han modtog med andre Ord sin Begavelse fra Gud. Paa samme Maade ere de Hellige komne i Besiddelse af Vidnesbyrdet om, at Jesus er Kristus, den levende Guds Søn, og at Joseph Smith var Guds Profet.

Jesus sagde, idet han talte om sit andet Komme: „Og han skal sende sine Engle med Basunens stærke Lyd; og de skulle samle tilsammen hans Udvælgte fra de fire Vinde, fra den ene Himmelsgn til den anden.“ Disse Engle ere komne. Den mægtige Engel Moroni bragte Mormons Bog, og Herrens Profeter forudsagde, at naar denne Bog kom frem i „Tidernes Hyldest Husholdning“ (Evangelie-Husholdning), skulle de israelsitiske Slægters Indsamling fra Landene, hvor de vare adspredte, paabegyndes. I Kirtland Tempel viste Moses sig for Profeten Joseph Smith og overgav til ham „Indsamlingens Nøgler“ (Med-delelse om, hvorledes Indsamlingen skulle foregaa); de Hellige have paataget sig dette store, ødle og mægtige Arbejde, og det er deres Støtte, at de vide med Vished, at dette Værk er af Gud, og at det er Guds Kraft til Frelse. Betragt de udsendte unge Eldsters Missionsvirksomhed, Brødre og Søstre, vore Sønners Virksomhed, og tillige den Missions-gjerning, som udføres af de af vore Døtre, som ere udsendte for at bære deres Vidnesbyrd om det gjengivne Evangeliums frelsende Kraft. Disse unge Missionærers Virksomhed blandt Nationerne er vidunderlig at betragte, naar vi overveje den Kjendsgjerning, at de ere ude i Verden, langt borte fra den Sære her hjemme, hvor Præstedommet kan gjøre sin Indflydelse gjælvende. Mange Mennesker sige, at vore unge Sønner tilhøre Kirken, særlig fordi deres Fædre og Mødre gjøre det, og tillige, fordi de ere under Indflydelse af Kirkens Autoriteter. Hvis dette er Tilsælget, saa spørger jeg: Hvad bevirker, at vore Sønner, naar de blive udsendte som Missionærer og ikke have deres Forældre

og Kirkens Autoriteter her hjenime at støtte sig til, alligevel forblive trofaste? Og ude i Verden ere de omgivne af Fremmede, som gjøre deres Indflydelse gjældende overfor dem, og ofte omgivne af Fjender. Ved hvilken Kraft afgive de da deres Bidnessbyrd til Menneskene om det gjengivne Evangeliums Lærdomme? Hvilken Kraft er det, som bevirker, at de blive ørede og agtede af de gode og oprigtige blandt Menneskeslægten? Fra hvilken Kilde saa de Magt og Indflydelse til at prædike Evangeliet? Fra Gud! De prædike Evangeliet ved Guds Kraft. De ere i Besiddelse af Kristi Aaland og Kraft, og Fuldmagt fra ham. For ikke længe siden stod jeg paa en af Ohios Fader og assisterede en ung Eldste ved et Frilufts-Møde. Som denne unge Mand, kun 20 Aar gammel, stod foran den store Forsamling og prædikede Evangeliet til dem, med Kærligheden til Gud straalende ud af sine Øjne og Uskyldigheden stemplet i sit Ansigt, randt Taarerne fra mine Øjne, og jeg ønskede, at denne unge Eldstes Fader og Møder kunde have været tilstede og set hans Ansigt og hørt ham bære sit trofaste Bidnessbyrd.

Vi ere i Besiddelse af Aaland, som paavirker Kirkens Medlemmer til at missionere blandt Menneskene. Vi ere i Besiddelse af den Hellig-aands Lys og Kraft, den højeste aandelige Kraft, og denne Helligaand inspirerer os til Missionsgjerningen. Hvorfor? Fordi vor Kirke har den store Mission at udføre: at forberede Menneskene for Guds Søns anden Tilkommelse. Sidste Aar blev Sydstaternes Mission øret med et Besøg af Præsident Joseph F. Smith, Præsident Charles W. Penrose, Eldsterne George Albert Smith og Joseph F. Smith af de Tolvs Kvorum, samt af præsiderende Biskop C. W. Nibley. I de store Byer Memphis, Chattanooga, Atlanta og Jacksonville kom Folk i stort Antal til de af os afholdte Møder for at lytte til Herrens Ord. Indtil dette Besøg havde Befolkningen i disse store Byer ikke ved specielle, offentlige Bekjendtgørelser været inddbudt til at komme til vore Møder. Da Kirkens Præsident og de andre Brødre stode frem og, syldte af den Helligaand, paa ægte Missionærvis prædikede Evangeliets gudgivne Lærdomme til de forsamlede Mængder, iblandt hvilke fandtes mange ledende Forretningsmænd og professionelle Folk og flere, som indehavde høje politiske Stillinger, tænkte jeg, hvor herligt det var, at disse Folk fik Lejlighed til at høre Evangeliets Ord. Jeg frydede mig; thi jeg vidste, at Gud var med sine Ejendere, og at det var hans Budskab, de forkyndte.

Tal om, at der er „Noget“ i „Mormonisme“! Ja, der er Alt i „Mormonisme“! — Vore Venner udenfor Kirken og mange, som ikke ere vore Venner, men som ere oplyste, vide, at der er „Noget“ i „Mormonismen“, og hvorfor? Fordi dette Kirkeværk er Guds Værk. Fordi denne Kirke er „Jesus Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige“. Hvis enhver Mand udenfor Kirken, der tror, at Joseph Smith var Guds Profet, vilde komme ind i Kirken, da vilde Kirkens Medlem-

antal blive forøget med Tusinder og efter Tusinder; thi Kundskaben om, at Joseph Smith var en Profet, bliver mere og mere almindelig rodfæstet i Menneskenes Hjerter. De komme til at forstaa dette. Mormons Bog sammen med Bibelen ere Baaben, der tilintetgjøre falske Lærdomme ogaabne Øjnene paa Folk for Sandheden. De Lærdomme, som disse Bøger indeholde, bringe dem, som ikke før have kjendt Evangeliets sande Principper, til at forstaa dem, og Forkynnelsen af Evangeliets sande Lærdomme bevirker, at de, som ikke før troede, at Bibelens Lære var Sandhed, nu, da dens Lærdomme blive fremstillede for dem i deres rette Lys, komme til en Forstaaelse af Sandheden og blive velsignede af Herren. En bekjendt Statsmand i de sydlige Stater sagde til Præsident Smith, at han havde været i Utah, og han hystede: „Som jeg overskuede, hvad Eders Folk havde udført, og overvejede, hvad „Mormonismen“ havde gjort for Eder, og hvad den havde gjort for Landet, følte jeg, at der var Kraft i Mormonismen, en Kraft til det Gode.“ Brødre og Søstre! Den Statsmand, som udtalte denne Sandhed, er kun een af de mange, der tænke som han.

Jeg frydner mig i Gud! Jeg elsker at se denne Kirke voxe i Indflydelse og Magt. Naar Menneskene øre mine Vedere, Vederne af denne Kirke, øre de mig. Som vi hjælpe til at opbygge Herrens Værk, voxe vi selv i Styrke og udvikle os selv. Dette Folk maa rejse sig fra Jorden og hige fremad i sluttet Flot. Det gaar ikke an, at Nogle holde sig tilbage, medens Andre hige fremad. Vi maa holde Guds Befalinger og udføre vores Pligter. Jeg takker Gud for, at vort Folk elsker at missioneer i Verden. Jeg bevidner for Eder, Brødre og Søstre, at Kirkens Autoriteter ere bessjælede af Ønsket om, at Missionsarbejdet maa blive udført, og at deres Tauker gaa ud derpaa. Naar vort Folk er i Besiddelse af denne Land og Følelse, ville vore Bestræbelser lykkes, og med denne vor Trosoverbevisning ville vi skride fremad og voxe i Fuldkommenhed.

Jeg beder Eder, Fædre og Mødre, om at skrive gode Breve til Eders Sønner. Tilstrib dem evangeliske Breve og ikke særlig lokale „sociale“ Nyheder! Hylt Eders Breve med evangeliske Lærdomme og Opmuntringer. Hvilke sjærlige Breve kunne ikke Mødrene skrive! Hvor herlig er ikke Mødrenes Tro! Det står en Gang imellem, at en Gældste dør, medens han er paa Mission, modig stridende paa sin Post. I saadanne Tilfælde viser Moderens stærke og inderlige Tro sig paa en ophøjet Maade. Skjøndt hendes Søn, som var hendes Øjesten, er bragt hjem død, er der dog ingen Fortvivlesse tilstede, men Hengivenhed i Guds Billie. Hendes Tro gjennemtrænger Himlene; hun flynger sig til Gud i sin Sorg, og med Troens Øje skuuer hun, lig alle Mødre i Israel, hinsides, hvor Døden ikke hersker, men hvor Livet triumferer; hun veed, at Guds rige løfter, ogsaa med Hensyn til hendes Søn, ville blive op-

fylgte i hans egen Tid og paa hans egen Maade. Hun veed, at den Gjerning, som Gud kaldte hendes Søn til at udføre, vil blive fuldendt i Herlighed og med Guds og bringe Ophøjelse for hendes Søn; thi hun veed, gjennem hvilke hellige Ordinancer de herlige Evighedsmaal kunne naas.

Jeg ønsker at prije Herren alle mine Livsdage. Jeg elsker Herren og elsker mine Brødre. Jeg elsker Herrens Folk; thi de ere de bedste Folk paa Jordens Overflade. — Som Digteren siger: „Jeg vil prije min Skaber, medens jeg aander, og end efter Døden, naar min Stemme ikke høres mere i dette Liv, vil jeg prije ham fra min udødelige Sjæls Inde; thi jeg skal leve for evigt, og jeg vil prije ham for evigt!“

Efterskolekonferencen i Aarhus.

Konferencen begyndte Lørdag Aften den 18. September med et Møde af den kvindelige Hjælpeforening.

Mødet aabnedes med Salmen: „Hør i din Embaarnes Navn“ og Bon af ældste Niels Thomsen fra Silkeborg Gren. Derefter blev Salmen: „Hvor er vel Zion, Herrens Stad“, assunget.

Konferencens Præsident, P. M. Lundgreen, bød de Tilstede værende velkommen, hvorefter Rapporter fra de forskellige Grene blev givne: Odense, Ældste Larsen; Randers, Søster Frida Kristensen; Silkeborg, Ældste Niels Thomsen; Esbjerg, Ældste Jørgensen.

Til Afsætning sang Søster Marie Nielsen og Poula Jensen: »I Need thee every Hour«. Derefter afgave Lærerinderne i Aarhus Gren Bidnebyrd og Rapporter.

Til Afsætning sang Koret: „Du, som dadler og fordømmer“. Præsidentinde Margrete Jensen, første Raadgiver Anna J. Fischer, anden Raadgiver Kristine Thomsen samt Kasserer og Sekretær Ella Samuelssen udtalte deres Følelser om Arbejdet, som de solgte en Glæde og Belsignelse ved. Søster Lyngby fra Randers Gren udtalte ogsaa sine Følelser med Hensyn til Søstrenes vigtige Gjerning.

Missionspræsident H. J. Christianiæn gav Søkende mange Raad og Formaninger om deres Opgave, at hjælpe de Syge og de Fattige med det, som de trængte til. Mødet sluttedes med Salmen: „Brødre, tør vi ihukomme“, og Bon af Ældste Genealog Jens Jensen.

Søndags-skole-Konferencen.

Søndag Morgen den 19. September kl. 10 afholdt Søndags-skolen sin Konference, der aabnedes med Salmen: „Vær velkommen, Søndagmorgen“, og Bon af Ældste J. J. Samuelsen. Derefter bød Præsident Lundgreen de Førsamlede velkommen. Tiden blev overladt til Søndags-skolen, som udførte sit Program, der bestod af Sange og religiøse Emner.

Efter at Programmet var udført, stod Missionspræsident H. J. Christiansen frem og udtalte sin Glæde og Tilsfredshed med det af Søndagskolen udjorte Program; han paastrønnede Lærernes og Lærerindernes Arbejde. Han formanede Børnene til Lydhed og opmuntrede dem til at komme til Søndagskolen. Han nedbad Herrens Besignelse over Søndagskolens Gjerning. Mødet sluttedes med Salmen: „J. Dag skinner Solen“ og Bon af Broder Anthon Jørgensen fra Esbjerg Gren.

Søndag Eftermiddag Kl. 2.

Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenrødens Straaler bryder“ og Bon af Eldste Christian Hall. Salmen: „Vaagn op, hør Røsten lyder“, blev assungen.

Rapporter fra Grenen blevne givne af følgende: Randers af Eldste Jens Kristensen, Esbjerg af Eldste Jørgensen, Odense af Eldste Larsen; Eldste Andrew Møllerup gav Rapport som omrejsende Eldste. Han bar sit Bidnesbyrd om Evangeliets frelsende Sandheder. Præsident P. M. Lundgreen afgav Rapport over Aarhus Gren. Til Uverpling blev Salmen: „Foraaret atter med dustende Vinde“ assunget. Genealog Jens Jensen fremstod og talte til Førsamlingen. Han talte især om sit Arbejde med at samle Slægtregister, saaledes at vi funde udføre de Ordinancer i Jesu Navn for de Døde, som de ikke selv funde. Han fremhævede Bigtigheden af Engelen Moronis Mission. Missionspræsident Christiansen læste et Kapitel op fra Joseph Smiths Levnetsløb om Engelen Moronis Besøg. Han sagde, at Genealog Jens Jensen før sin jordiske Tilværelse var forudsæt til at opsoge Navnene paa de Døde, saaledes at Evangeliets Ordinancer funde blive udførte af de Levende for de Døde. Han foreslog Kirkens Autoriteter til Opholdelse, som alle blev godkjendt ved Haandsoprækning af Søskende. Til Slut blev Salmen: „Glade vi os sammenklyng“ assungen. Eldste Søren Jensen fra Constantia sluttede Mødet med Taksigelse.

Søndag Aften Kl. 7.

Mødet aabnedes med Salmen: „Før Jordnen frem af Kaos sprang“ og Bon af Eldste Vars Larsen fra Odense. Salmen: „O Helligaand, mit Liv, min Lyst“, blev assungen. Eldste Alvin D. Stoker (fra Aalborg Konference) fremstod og talte til Førsamlingen. Han forklarede, at han var sendt ud for at prædike Evangeliet, som Verden var afveget fra, men som Herren selv havde lovet at ville gjengive til Jordnen. Eldste Moroni P. Stark (fra Aalborg Konference) forklarede, hvorledes en Engel skulle gjæste Jordnen for at overbringe Evangeliet, og han bar sit Bidnesbyrd om, at dette var set. Præsident P. M. Lundgreen fremstod og talte til Førsamlingen om Daniels Drøm vedrørende Stenen, som blev løsrevet fra et Bjerg uden Menneskehænder, og som skulle rulle frem og tilsidst opfylde Jordnen. Han forklarede Kirkens Organisation, som var lignet ved et Legeme, og forklarede Jesu Mission i Landeverden. Missionspræsident H. J. Christiansen talte dernæst til Førsamlingen. Han sagde, at vi troede paa Joseph Smith som en Profet,

Herren havde udvalgt. Han sagde, at Joseph Smith ligesom Stefanus havde set Jesus Kristus ved Faderens højre Haand og modtaget Værdom fra Herren selv. Han forklarede Opstandelsen og ligeledes, hvad der er ment med den anden Død. Han bar sit Vidnesbyrd om, at Herren havdeaabnabaret sig paanj til Jorden, og at Joseph Smith var en sand Profet. Han nedbad Herrens Belsignelse over de Forsamlede. Til Slut blev Sangen: „Jeg veed, at Gud vil høre mig”, sungen af Koret, og Broder Mads Johansen sluttede Mødet med Takfigelse.

Grensmødet Mandag Aften Kl. 8.

Mødet aabnedes med Salmen: „Fader vor i Himlen” og Bøn af Eldste Chr. Rasmussen, hvorefter Salmen: „Jeg føler nu en Glæde”, blev affjungen. Derefter gav en Kredslerer fra hvert Distrikt Rapport over sin Kreds. Eldsterne Jens Jensen, N. P. Thomsen, F. F. Samuelsen, P. J. Fisher, Broder Simon Simonsen og omrejsende Eldste Andrew Mollerup fremstode og talte om Troens Principper. Sidstnævnte vidnede om Evangeliets Gjengivelse som en Opfyldelse af Skriftenes Ord. Han fremhævede Nødvendigheden af, at Kirkens Medlemmer betalte deres Tiende, thi Tiendedelen var et guddommeligt Princip. Til Afvegning sang Koret: „Du, som dadler og fordømmer”. Missionspræsident H. J. Christiansen talte til Forsamlingen om Kirkens fuldkomne Organisation og læste et Kapitel af Bagtens Bog om Lærernes Pligter og Retigheder. Han formandede Søskende til at indføre deres Pligter og have indbyrdes Kjærlighed. Han nedbad Herrens Belsignelse over de Hellige og alle oprigtige. Til Slut blev Salmen: „Hav Tak for Profeten” affjungen, hvorefter Eldste Alvin D. Stoker sluttede Mødet med Takfigelse.

Konferencen sluttedes med den kvindelige Hjælpeforenings Bazar, som efter de nuværende Forhold gav et ret godt Udbytte, saaledes at de Fattige kunne blive hjulpne igjennem Vinteren.

Wilsford L. F. Samuelsen,
Sekretær.

Tankesprog.

Lyb om Næsten, og Du kan stade hans Rygte, men er Næstens Karakter god, vil han staa støt, naar Bagtaleren falder, og Menneksenes Afsky vil vende sig imod Bagvaskeren, medens den, hvis Karakter har været beløjet, vil blive saa meget mere hædret. Et godt Navn og Rygte er en god Ting, men selv om vort Navn bliver angrebet, kunne vi dog føle os beroligede, saa længe vor Karakter ikke har taget Skade og vor Samvittighed er ren.

— Venlige Ord ere ligesom Blomster paa Marken; brug dem navnlig omkring den hjemlige Arne. De ere kostelige Juveler, i Stand til at læge det saarede Hjerte og gjøre den sorgbetyngede Sjæl glad.

Maeterlind.

Mandag den 1. November 1915.

Angaaende Emigration.

Eftersom der findes visse Personer, der gjøre den Paastand, at Missionærerne, som ere udsendte af de Sidste-Dages Helliges Kirkesamfund, have det specielle Hverv at bevæge Folk til at rejse til Utah, ville vi i al Beskedenhed bemærke, at en saadan Paastand fremkommer kun for at paaføre Forfølgelse mod de udsendte Missionærer. Vi bencgte imidlertid ikke, at vi som et Folk tro paa Indsamlingen af „Israels Fordrevne“ i de sidste Dage; thi Enhver, som tror den hellige Skrift, kan ikke undlade at tro, hvad den lærer med Hensyn hertil. Det er dog langtfra, at vor Gjerning i Missionens Tjeneste paa særlig Vis gjælder Indsamlingen, men det gjælder først og fremmest for os at prædike Omvendelsens Evangelium og administrere de dermed forbundne Ordinancer, at forhnde Evangeliets Principper vedrørende Tro, Omvendelse, Daab og Haandspaalsæggelse for den Helligaands Gave, og føre Menneskene til Gud og til at leve et nyt og helligt Levnet. Om der da findes Nogen, som ønsker at emigrere enten til Utah eller noget andet Sted i Amerika, eller noget andet Land, da bliver det en personlig Sag og sfer uden nogen Paaflyndelse dertil fra Missionærernes Side. Vi have saaledes tidligere gjennem „Stjernen“ henledet Kirkens Medlemmers Opmærksomhed paa, at al Emigration sfer aldeles paa Vedkommendes egen Risiko og efter eget Ønske. I Lærdommens og Pagtens Bog, 134 Kap., Paragraf 12, hedder det tillige: „Vi tro, at det er rigtigt at prædike Evangeliet for Nationerne paa Jordens og advare de Rettskafne, at de maa frølse sig selv fra Verdens Fordærvelse, men vi tro ikke, at det er ret at besatte sig med Troelle, eller prædike Evangeliet for dem, eller døbe dem, imod deres Herres Willie eller Ønske, eller at have noget med dem at stafte, eller bruge vor Indflydelse til at gjøre dem missfornøjede med deres Stilling i dette Liv, og derved sætte Menneskers Liv i Fare. Saadan Indblanding tro vi at være ulovlig, urigtig og farlig. Vi tro endvidere, det er urigtigt at døbe en Kvinde imod sin Mandes Ønsker og uden hans Tilladelse; fremdeles, at det er urigtigt at døbe Børn, som ikke ere naaede Ansvarlighedens Alder. Vi tro, at alle Mennesker ere pligtige til at understøtte og oprettholde de respektive Regjeringer og Love i de Lande, hvor de opholde sig.“

Vi bede alle Kirkens Medlemmer saavel i Danmark som Norge at tage nøje Hensyn til de her anførte Punkter.

Hans S. Christiansen, Missionspræsident.

Tilføjelse til Rapporten over Kjøbenhavns Konference i forrige Numre af „Skandinaviens Stjerne“.

Missionspræsident Hans J. Christiansen blev ved enstemmigt Votum opholdt som Præsident over Kjøbenhavns Konference.

Der virker fire Missionærer i Kjøbenhavn, nemlig Missionspræsident Christiansen samt Eldsterne Niels F. Green, James A. Hansen og Hyrum W. Jepsen.

Siden forrige Konference er der døbt 6.

Der virker i alt 15 Missionærer i den skandinaviske Mission.

Efteraarskonferencen i Aalborg.

Konferencen i Aalborg tog sin Begyndelse Lørdag Aften den 25. Oktober 1915 med den kvindelige Hjælpeforenings Konference. Tilstede vare: Missionspræsident Hans J. Christiansen, Konferencepræsident Peter M. Lundgreen, Konferencesekretær og Grensforstander Alvin D. Stoker, Eldste Moroni P. Stark og besøgende Eldste Hyrum W. Jepsen fra Kjøbenhavn. Søster Johanne Petersen præsiderede ved Mødet, som begyndte med Ussyngelse af Salmen: „Saa sikkert en Grundvold“ og Bon af Søster Marie Gerlach. Salmen: „Alle Begne, hvor jeg vanker“, blev fungen, hvorefter et specielt Program blev udført. Koret sang: „Kom, lytter til Prosetens Røst“. Præsidentinde Johanne Petersen talte angaaende Bonnen og op læste Regnskabet tilligemed en Rapport over de afholdte Møder i det forløbne Halvaar. Konferencepræsident Peter M. Lundgreen talte derefter om den kvindelige Hjælpeforening; da den blev organiseret, talte den kun nogle enkelte, men nu er der i Kirken 45,000 Medlemmer. Foreningens første Raadgiver, Maren Peterjen, tilligemed Sekretær Agnes Gerlach blev afløste med Tak og Ære for deres Arbejde, hvorefter Præsidentskabet blev følgende: Præsident Johanne M. Petersen, første Raadgiver Marie Sørensen, anden Raadgiver Kristine Jensen; Sekretær Thora Therkildsen; Kasserer Petrea Olsen. Til Uivæxling blev Salmen: „Gør, hvad er Det“, fungen, hvorpaa Kreds lærerinderne blev føreslæede til Opholdelse.

Missionspræsident H. J. Christiansen talte opmuntrende til Søskende om, at vi alle skulle samles til Kamp under Evangeliets Jane. Vort Valgsprog er jo: „Frisk Mod, Søskende; fremad til Sejr! I Enighed er Styrke.“ Og han talte om Kvindens Bør i Hjemmet og om, hvorledes Kvinden er respektet i Utah. Han talte ligeledes om, at naar vi bede til Gud, da bør det være med stor Ydmighed. Bonnen er Nøglen til Faderhjertet, og vi ville blive bønhørte, naar vi bede i Jesu Kristi Navn. Vi skulle bede i Tro og Tillid til Herren, vor Gud. — Mødet sluttede med Salmen: „Nu Esraims Bægter synger“ og Tak sigelse af Søster Bentine Madsen.

Søndags-skolens Konference

begyndte Søndag Forniddag Kl. 10 med Afsynghelse af Salmen: „Vær velkommen, Søndag Morgen“, og Bon af Broder Baldemar Eskelund fra Randers. Salmen: „Kjære Barn, din Gud er nær Dig“, blev sungen. Præsident Peter M. Lundgreen bød Alle velkommen og overgav Ledelsen til Skolens Præsident, Holger Jørgensen. Et udmærket Program blev udført af Børnene og Funktionærerne. Broder Holger Jørgensen gav Rapport over Skolens Arbejde i det forløbne halve År, hvorpaa Præsident Peter M. Lundgreen foreslog Skolens Præsidentskab som følger: Præsident, Holger Jørgensen; første Raadgiver, Baldemar Gerlach; anden Raadgiver, Jens Bunchet; Sekretær og Kasserer, Henry Madsen. — Missionspræsident H. J. Christiansen udtalte sin Tilsfreds-hed med det smukke Program, som var blevet udført. — Han talte om de store Forsøgelser, der fandt Sted i Aalborg, da Evangeliet først blev forklyndt her, og om de første Missionærer, som maatte rejse i otte Maaneder for at naa hertil. Skolen sluttedes med Salmen: „Besign, o Gud, dit Folk“ og Taksgelse af Broder Søren E. J. Sørensen.

Konferencemødet Søndag Eftermiddag Kl. 2.

Konferencepræsident Peter M. Lundgreen præsiderede. Mødet aabnedes med Afsynghelse af Salmen: „Læd os frem, o Gud, vor Fader“ og Bon af Broder Jakobsen fra Frederikshavn. Dernæst blev Salmen: „Fryd Dig, o Jord“, sungen. Broder Niels S. Petersen gav Rapport over Frederikshavns Gren. Broder Niels Andersen fra Hjørring og Broder A. J. Kemper fra Brønderslev talte til Førsamlingen. Eldste Alvin D. Stoker gav Rapport over Aalborg Gren og sagde, at han følte sin Ringhed og Uuldkommenhed til at være Forstander i Aalborg Gren. Eldste Moroni P. Stark gav Rapport over sit Arbejde. — Til Afslutning sang Koret: „Som Staden, der paa Bjerget staar“. Præsident Peter M. Lundgreen gav Rapport over Aalborg Konference. Paa Grund af hans store Arbejde som Præsident og Sekretær i Aarhus havde han ikke havt Tid til at besøge Aalborg saa meget, som han havde ønsket. Missionspræsident H. J. Christiansen foreslog Kirkens Autoriteter og formanedede Søkende til at give deres Mening tilfjende ved at stemme for eller imod. — Eldste Peter M. Lundgeren blev løst med Tak og Ære fra sit Arbejde som Præsident over Aalborg Konference paa Grund af, at der var altfor meget Arbejde for ham at udføre, naar han skulde præsidere saavel over Aalborg som Aarhus Konference. Eldste Alvin D. Stoker blev løst med Tak og Ære for sit Arbejde som Forstander i Aalborg Gren paa Grund af, at han var kaldet til at virke som Konferencesekretær for begge Konferencerne. — Kirkens Autoriteter i Zion bleve foreslæede til Opholdelse i de Helliges Tro og Bonner. Forslagene bleve enstemmigt vedtagne. Ligeledes bleve Autoriteterne over den skandinaviske Mission foreslæede til Opholdelse, hvilke Forslag bleve sanktionerede og enstemmigt vedtagne. Eldste Peter M. Lundgreen blev foreslaet som Præsident over Aarhus Konference; Eldste Moroni P. Stark blev foreslaet som Præsident over Aalborg

Konference. Ældste Alvin D. Stoker blev foreslægtet som Sekretær og omrejsende Ældste både i Aalborg og Aarhus Konferencer. — Ældste Moroni P. Stark blev foreslægtet som Forstander for Aalborg Gren, og Broder Niels S. Petersen som Forstander for Frederikshavn. — Missionspræsident Christianen omtalte en af Kirkens store Mænd, Præsident Anthon H. Lund, som var her fra Aalborg. Han talte om Troens store Kraft og ansætte som Eksempl Kvinden, der blev helbredet for sin Tros Skyld. Han opmuntrede Søskende til at elske hverandre og de Ældste til at værne om de Unge. Han endte sin Tale med at nedbede Guds Belsignelse over Alle. Mødet sluttedes med Salmen: „Fuld af Gjerning er min Dag“ og Tak sigelse af Broder H. B. Gerlach.

Mødet Søndag Aften Kl. 7.

Præsident Moroni P. Stark præsiderede. Salmen: „Lovet været Du, Herre Krist“, blev sangen. Bon af Ældste Alvin D. Stoker. Derpaa Salmen: „Mester, se Bejret truer“. Den første Taler var Ældste Hyrum W. Jepsen fra København. Han udtalte sin Glæde over at være sammen med Søskende i Aalborg og over at høre den jydske Dialekt, thi hans Forældre vare nemlig fra Jylland. Han talte om Evangeliets Gjengivelse til Jorden, og sagde, at Missionærerne ere sendte ud i Verden for at forkynde dette gjengivne, frelsende Evangelium til alle Mennesker. Evangeliet, vi forkynde, er det eneste sande Evangelium, hvilket kjendes paa, at vi have den samme Organisation i Kirken i Dag, som da Kristus oprettede sin Kirke paa Jorden i Tidens Midte. Taleren bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed og om Joseph Smith som en sand Profet. Koret sang til Afsværling en stemningsfuld Sang. Præsident Peter M. Lundgreen talte om, da han for 30 Aar siden annammede Evangeliet i Odense. Han syntes den Gang, at det, Missionærerne talte om, var talt til ham personlig, idet de talte om Tro, Omvendelse, Daab til Syndernes Forladelse og Haandspaa-læggelse for den Hellig-Aands Gave. Præsident Lundgreen henviste til, hvorledes Moses førte Israels Børn ud af Egyptens Land. Han talte fremdeles om det store Frafald, hvorved Præstedommet Fuldmagt og Myndighed blev borttaget fra Jorden, og det blev nødvendigt, at Gud sendte hellige Engle til Jorden i vore Dage for at gjengive Præstedommet og Fuldmagten til at administrere Evangeliets hellige Ordinancer. Tiden er nær for Kristi anden Tilmeldelse. Joseph Smiths Profetier om de store Krige og Ødelæggelser, der skulde komme over Jorden, gaa i Opsyldelse hver Dag. Taleren sluttede med at bære et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets frelsende Kræfter.

Koret sang: „Hvad var skuet“. Dernæst talte Missionspræsident H. J. Christianen. Han sagde, at Alt, hvad der var bleven talet til os i Aften, var for, at vi kunde berede os for Kristi anden Tilmeldelse. Dette Riges Evangelium skal prædikes til et Vidnesbyrd for Alle. Ingen tror mere fuldt og fast paa Kristi anden Tilmeldelse end vi som et Folk. Vi tro paa, at det, der nu foregaar, Krige og de Ting, som medføre Farer paa Land og Vand, er Tegn paa, at Enden

er nær. Vi tro paa en personlig Gud, paa den Gud, som førte Israel ud af Egypten, og som besøgte Abraham i Mamre Lund; det er den samme Gud, som har aabenbaret sig til Jorden i disse de sidste Dage. Han talte om Fra-saldet, hvorledes Menneskene skulle hunre og tørse ester Guds Ord, fordi det var borttaget fra Jorden tilligemed Præstedominiets Magt og Myndighed; men Gud har atter gjæstet Jorden og oprettet sin Kirke med Apostler, Profeter, Evangelister, Hjørder og Lærere. — Mormonismen er intet Bedrageri, men den er Jordens Salt, hvis man lever derefter. Han sagde sluttelig: „Fordømmer Ingen, men velsign Alle; elst Gud, og han vil velsigne Eder alle.“ Til Slut sang Koret: „Du, som dadler og fordømmer.“ Mødet sluttedes med Takføjelse af Broder N. C. Mortensen.

Grensmødet Mandag Aften Kl. 8.

Konferencepræsident Moroni P. Stark præsiderede. Mødet begyndte med Afsyngelse af Salmen: „Vi glædes og frydtes i Sang med hver andre“ og Bon af Broder A. Best. Derpaa blev Salmen: „Baagn op, hør Røsten lyder“, sungen. Kreds-lærerne aflagde Rapport over deres Arbejde. Søster Marie Sørensen blev bestillet til første Raadgiver i Søstersforeningen, Søster Kristine Jensen til anden Raadgiver og Søster Thora Therkildsen til Sekretær. Den finansielle og statistiske Rapport over Aalborg Konference for Tiden fra sidst aholdte Konference blev opført af Konferencens Sekretær, Alvin D. Stoker. Ungdomsforeningens Bedelse blev foreslægtet saaledes: H. B. Gerlach, Præsident; første Raadgiver, Johanne Klitgaard; anden Raadgiver, Jens Chr. Olsen; Sekretær, Elmø Best. Derpaa foresloges som Sangleder i Aalborg Gren Valdemar Gerlach; som Organist Eugenia Madsen; assisterende Organist Katrine Thomsen, og som Skriver ved Møderne Thora Therkildsen. Præsident Peter M. Lundgreen talte opmuntrende til Kreds-lærerne om at opfyldte deres Pligter. Han havde selv været Kreds-lærer i 28 Aar. Missionspræsident Christiansen talte til Kreds-lærerne om at vaage over Menigheden og flittig besøge Medlemmerne og opmuntre dem til at komme til deres Møder og opfyldte deres Pligter. Han nævnede de store Velsiguer, som Gud har lovet dem, som modtage disse Brødre med Venlighed. Han opmuntrede Søkkende til Enighed og Hjærlighed og sluttede med at nedbede Guds Velsignelse over Alle. Salmen: „Frydter Eder, Zions Sønner“, blev sungen, og Mødet sluttedes med Takføjelse af Broder N. P. Klitgaard.

Tirsdag Aften den 28. September

udførte Sangkoret et Program, og Præsidenterne Christiansen og Lundgreen gjorde nogle interessante bemærkninger. Resten af Aftenen overlodtes til Søstersforeningen, som holdt Auktion over deres forskellige Haand-Arbejder, som vare blevne udførte i det førløbne Aar.

Alvin D. Stoker, Konferencesekretær.
Thora Therkildsen, Skriver.

Danske Passagerers Frelse ved Torpederingen af Dampskibet
„Hesperian“ den 4. September.

Fra »Millennial Star«.

Beretningen om Torpederingen af „Hesperian“ kom uventet for ikke alene Befolkningen i de neutrale Lande, men ogsaa for Befolkningen i de krigshørende Lande paa Grund af Underhandlingerne mellem De forenede Stater og Tyskland. I blandt Passagererne var Enkesrue Maria Andersen og Datter fra Aarhus; førstnævnte var en øldre og noget svagelig Dame. Begge var Medlemmer af Kirken. De agtede at rejse til Margrath, Alberta, Kanada, hvor de have Slægtinge, der ogsaa ere Medlemmer af Kirken. George Catten og hans 11-aarige Broder Joseph var ogsaa blandt Passagererne, og deres Bestemmelsessted var Salt Lake City, hvor deres Fader skulde modtage dem. George beretter, at da de om Aftenen opholdt sig i deres Kabyst, hørte de en Lyd, som om et Signalstød var affyret, men da de saa, at Passagererne løb forvildede omkring, og hørte, hvorledes mange af dem raabte og skreg, forstod de, at der var noget i Vejen med Skibet, og de tænkte strax, at det maatte være ramt af en Torpedo. De skyndte sig da at tage Livbælterne paa og løbe op paa Dækket. Herfra vare de saa heldige hurtigt at komme i en af Redningsbaadene, men der var noget i Norden med Nebene, hvorved Baaden sænkedes ned, og til deres Forstrekelse blev Baaden ikke frigjort, før en anden Baad blev nedfaret paa Tuppen af deres. I Forvirringen bleve Brødrene adskilte, uden at de vidste noget om hinandens Skjæbne, og de frygtede gjensidig hinandens Død; men stor blev deres Glæde, da de efter kom sammen i Queenstown.

Disse unge Mennesker saavel som Enkesru Andersen og Datter mistede ved Dampskibets Undergang al deres Bagage. Den 7. September vendte de tilbage til Liverpool. Saasnart Søster Eda B. Smith, Præsidentinden for de Sidste-Dages Helliges europæiske Hjælpeforeninger, hørte angaaende de Skibbrudnes Forsfatning, tog hun dem med hen i en Beklædningsbutik og sorgede for, at de fik alt nødvendigt Rejssetøj, hvorefter de forlod Liverpool den 10. Septbr. med Dampskibet „Corsican“. Førend Afrejzen udtrykte de deres store Taknemlighed til deres Belgjøvere paa Missionskontoret i Liverpool, og de takkede først og sidst Herren for hans naadige Frelse.

Da „Hesperian“ lykkeligvis ikke sank strax efter Torpederingen, blev det muligt for tre Skibe at komme Dampskibets Passagerer til Hjælp efter Modtagelsen af Marconi-Telegram om Torpederingen.

En ganske mærkelig Ting hændte med en af Passagererne, en Soldat, som var blevet fuldstændig blindet ved en sterk Explosion, skjønt Øjnene ikke vare blevne beskadigede af Metalstumper.

I midlertid skete dette mærkelige, at denne blinde Soldat, der under Redningsforetagenderne faldt i Vandet og havde svømmet omkring en Tid, opdagede, at hans Syn var vendt fuldstændig tilbage, og han blev saa forundret og lykkelig derved, at han, medens han endnu var i Vandet, raabte til dem, som vare ham nærmest, at han havde gjen-vundet sit Syn. Lægerne havde fortalt ham, at der var Haab for ham om, at han kunde gjenvinde sit Syn ved en eller anden stærk Rygtselse, ligesom han havde mistet det derved, og dette skete mærkværdig nok!

Henved Tredive af Passagererne druknede under Redningsforsøgene.

Enkesru Andersen og Datter vare højlig agtede Medlemmer af Kirken i Aarhus, og de Hellige forenede sig med dem i at takke Herren for hans naadige Redning af dem og de øvrige Passagerer, der undgik Døden i Bølgerne.

De armeniske Myrderier.

Krigen opvækker de vilde Videnskaber i Menneskene. Bladene berette nu, at 800,000 Armenier, der talte $1\frac{1}{2}$ Million før Krigens Udbrud, paa det grusomste ere myrdede af Tyrkerne, i Almindelighed Mænd, Kvinder og Børn uden Forstjel. I flere Tilsælde, berettes der, blevne de ført ud i Floderne paa Baade, bundne sammen to og to og druk-nede. Halvdelen af Armenierne, der er en kristen Sekt, er altsaa morderisk udryddede af Tyrkerne, der stedse have haft et specielt Mag til dem, og som bekjendt tidligere have myrdet mange af dem. Tyrkerne retsærdiggjøre sig med, at Armenierne have opført sig som Landsfor-rædere i nærværende Krig; men hvorledes kunde Tyrkerne forvente Loyalitet fra deres Side?

Af dem, der søgte Redning ved Flugt, døde mange af Hunger og Udmattelse. Den amerikanske Gesandt i Konstantinopel har ofret $\frac{1}{2}$ Million af sine egne Midler til at føre de overlevende Armeniere til Amerika. Hvis de forblive i de asiatiske Besiddelser i Tyrkiet, er der Fare for, at en anden stor Massedrydelse vil finde Sted.

Der er kun een Ting, som kan skabe varig Fred mellem Menneskene paa Jorden, og det er Adlydelsen af Kristi sande Evangeliums Prin-cipper. Først, naar dyrist Brutalitet kan blive slaaet til Jorden ved aandelige Vaaben, kan Menneskeslægten forvente, at de onde Kræfter blive undertrykte.

Golgatha.

Flygtninge, der ankomme til Alexandria fra Syrien og Palæstina, fortælle, at Golgatha bruges til Skydebane for de tyrkiske Tropper; der holdes Øvelser der hver Dag under Kommando af tykke Underoffi-

cerer og Instruktører, som ere ankomne dertil fra Konstantinopel. Klo-strene i Jerusalem ere omdannede til Kaserner, og Tusinder af Rekrutter exercere paa Samariasletten og omkring Oliebjerget.

Golgatha, hvor Jesu Kors stod, er altsaa omdannet til Skydebane! Det er Sindbilledet paa Krigen i Maret 1915 efter Kristi Hødsel.

„Soc.-Demokr.“

Tjen Herren med et glæd Hjerke.

En sand Kristens Liv skulde give sig Udtryk i Glæde. Maar vi drages bort fra Syndens Veje for at tjene Gud, have vi Grund til at fryde og glæde os og synge Sange til Guds og Kristi Ære. Guds Søns Komme til Jorden, Kristi Hødsel, blev meddelt Hyrderne i Betlehem i Forbindelse med Fryde- og Jubelsange. Apostelen Paulus opfordrer os til at glædes i Herren, til at glædes bestandig. „Frugt ikke!“, og „Fryd Eder i Herren!“ ere bekjendte Skriftudtryk.

Vi læse mange Steder i det gamle Testamente, at Guds Folk sang Frydesange for Guds Ansigt.

Der berettes af to af Evangelisterne, at Jesus og Apostlerne sang en vis bestemt Lovsang sammen, efter at „den hellige Nadver“ var indstiftet. Hvor hndig og inderlig maa denne Lovsang ikke have været! Maaske mange lyttede fra tilstødende Huse til Kristi og Apostlernes hndige Sang.

Du, som tror paa Kristus, gaa frem med Glæde og syng Frydesange under dit Arbejde; thi dette behager forvist Gud.

De Oprigtiges Sang er lig Taksigelse, nynnet for Guds Throne.

Frit efter »Common People«.

Arbejdets Belsignelse.

Menneskeslægten er i sterk Udvikling. Tænk paa det nuværende Samfund med dets mange Opfindelser, dets Videnskab og Kunst, dets høje Kultur i det Hele taget, og sammenlign det med Urfolkene, der levede i Jordhytter og frembragte Ild ved at gnide to Stykker Træ imod hinanden. Hvilket kæmpemæssigt Opsting har ikke Udviklingen taget siden hine Tider! Og dog ile vi stadig fremad; men der er kun een farbar Vej til at naa fremad, nemlig det ørlige, trofaste Arbejde. Det er igjennem Arbejdet, at Gud giver Heldet og yder os Belsignelsen. Det er det trofaste Arbejde, der har civiliseret Verden; men der for-dres Udholdenhed, hvis vi ville vinde Sejren og Belsignelsen.

Bejen til Stort gaar gjennem det Småa.

Det er et Ord, vi bør agte paa.

De store Maal skal man som oftest bruge et helt Livs Arbejde og Anstrengelse for at naa, men de smaa maa stilles og naas fra Dag til Dag — de ere som et Skridt fremad paa vor Vej.

Petrus i „Ugens Nyheder“.

Naturens Bog.

Se paa Frugterne, og Du vil kjenne Træet; se paa Birkninerne, og Du vil kjenne Kraften, om den end ligesom Solen virker fra et Punkt, der er Millioner af Mile borte. Besku det Skabte, og Du vil kjenne Skaberen! Betragt Naturen; thi den vidner om Gud, hans Almægt, Visdom, Godhed og Maade; den vidner om hans Kunsterhaand og Kjærlighed; den vidner om hans Alfuldkommenhed — peger hen til, at „al god Gave og fuldkommen Gave kommer ovenfra og kommer ned fra Lysenes Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omstiftelser“.

Besku Naturen i al sin Ýnde en Sommermorgen; lyt til Fuglesangen; lugt til Dufsten af de vidunderlig skønne Blomster, hvis Farvenuancers Renhed, Dybde og Ýnde den største Maler ikke kan udpegne, og om hvilke Frelseren siger, at „end ikke Salomon i al sin Herlighed var klædt som een af dem“. Smag den søde Honningkage, tilberedt af den flittige Bi, og føl, at Livet er værd at leve; Du vil da vide, at Du har dine fem Sandser; men, hvad der er mere end dette, Du vil tillige vide, at Gud lever; thi Du har delvis beskuet ham.

Niels J. Green.

Dødsfald.

Patriark Christian J. Larsen døde den 15. September i sit Hjem i Logan af Alderdomssvaghed efter nogle Ugers Sygdom. Han var 84 Aar gammel og blev født den 21. Marts 1831 i Grejs, Vejle Amt, Danmark. Han annammede Evangeliet den 19. August 1850 i København, blev døbt af Eldste P. O. Hansen og fik Haandspaalegelse af Apostelen Crastus Snow. Han blev ordineret i Præstedømmet og udførte et stort Missionsarbejde i Danmark og Norge, indtil han emigrerede til Utah i Slutningen af 1853, beskikket som Leder af 301 Emigranter, og ankom til Salt Lake City den 5. Oktbr. 1854. Hans Liv har været fuldt af prøvende Erfaringer og Omstiftelser. Han har indtaget mange betroede Stillinger i Kirken. Han var Bisrop i Logans syvende Ward i en lang Uarrække. Begravelsen fandt Sted Lørdag den 18. Septbr. Han esterlader sig Hustru og 9 Børn.

Innehold:

Tale af Eldste Charles A. Callis	321	Danske Passagerers Frelse	333
Efteraarsskonferencen i Aarhus...	325	De armeniske Myrderier	334
Tankebog	327	Tjen Herren med et glad Hjerte ..	335
Redaktionelt:		Arbejdets Belsignelse.....	335
Angaaende Emigration	328	Golgatha	335
Udsigelse til Rapporten	329	Naturens Bog	336
Efteraarsskonferencen i Aalborg ..	329	Dødsfald	336

Afdigt og forlagt af H. J. Christiansen, Korsgade 11, København V.

Trykt hos F. C. Bording (B. Petersen.)